

wanneer men zoo'n vischje in een goudvischglas heeft, zeer onrustig. Deze visch heet gewoonlijk bij de Friezen „ielpiper” omdat hij, als men hem aanpakt eenig geluid geeft, maar het is geen geluid in den gewonen zin, het is zooals de geleerden zeggen „een flatus”, want de groote „modderkruiper”, in 't Latijn genoemd *Cobitis fossilis* is stom, alle visschen zijn, meen ik stom. Behalve Brehm, de groote en de kleine kan men hierover nazien het boek van Aalderink getiteld: „De zoetwatervisschen in Nederland, verschenen bij Bolle in 1911, 2de druk.

Ten slotte zij nog vermeld, dat de ielpiper ten onrechte wordt beschuldigd de vischfuiken te beschadigen.

P. S.

Propaganda voor Natuurmonumenten. Met medewerking van de Vereeniging tot Behoud van Natuurschoon te Paterswolde en van den eigenaar van de Luxor bioscoop te Groningen zijn daar ter stede een tweetal Vertooningen van Burdet's vogelfilms georganiseerd ten behoeve van de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland met het resultaat dat behalve een bedrag van f 400 aan contanten een aanwinst van honderd nieuwe leden werd verkregen.

Met hetzelfde doel organiseerde het Comité-Tesch te Haarlem een tentoonstelling en lezingen over de geologie, de flora en de fauna van de duinen en ook hier werden een honderdtal nieuwe leden gewonnen met f 400 in klinkende munt. Het is te hopen dat deze voorbeelden ook elders navolging zullen vinden, want zoo bij honderdtallen, dat schiet goed op.

JAC. P. THIJSSÉ.

Verbetering. — De datum 22 Juni '22 op pagina 352 in de April aflevering moet zijn 22 Januari 22.

R.

Kleine Burgemeester. — Zaterdagochtend 4 Maart zag ik tusschen de vele zeemeeuwen, die in de IJmuider visschershaven op afval azen een geheel witte meeuw, volstrekt niet kleiner dan de zilvermeeuwen, en die ik daarom houd voor *Larus leucopterus*.

Bijthaaï. — Een der lezers maakte mij opmerkzaam, dat het „draaipunt” van pag. 308 geen vast punt is, maar dat zijn ligging in elk bijzonder geval eerst uit de krachtenverhouding volgt. Dit is volkomen juist en ik had het er wel dadelijk bij mogen zeggen.

METZELAAR.

Sterfte onder de Kerkuilen. — Het in „Vragen en Mededeelingen” van „De Levende Natuur” van April 11. voorkomende over „sterfte onder de Kerkuilen in Groningen” geeft mij aanleiding u het volgende mede te deelen.

In de groote kerk te Edam broeden met een kleine kolonie torenvalken, enkele paartjes kerkuilen. Het vorige jaar in de maand Mei, werd in meergenoemde kerk een doode uil gevonden. De vogel, die mij ter hand gesteld werd, bleek een exemplaar van *Strix flammea* te zijn, eveneens als de in Groningen gevonden voorwerpen, broodmager. Eerst meende ik, dat het dier de opening niet meer terug had kunnen vinden, waardoor het binnengevlogen was en dus was doodgehongerd. In verband met het bewuste artikel van A. A. v. Voorn en de verleden jaar epidemisch heerschende vogelcholera onder kippen en eenden in Volendam (\pm 3 K.M. van Edam verwijderd) is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat ook deze Kerkuil een slachtoffer der bewuste ziekte was. Van degene die dit voorwerp als „balg”-materiaal in zijn verzameling heeft zouden wellicht nog gegevens te bekomen zijn omtrent mogelijk gevonden interne afwijkingen.

Edam, April 1922.

B. L. KRUIDENIER.

De Treksprinkhaan in Groningen. Heden las ik in de Levende Natuur dat J. Bouma te Zuidhorn een Europeesche treksprinkhaan had gevangen.

Omstreeks dien tijd (tenminste het was in den tijd dat men aan het aardappelrooien was) zag ik er een troepje van 5. 1 heb ik er van gevangen, die ik nog in bewaring heb. De Sprinkhaan is 7 c.M. lang. De achterpooten hebben een lengte van 6 c.M.